

Mgr. MARIE BENEŠOVÁ
MINISTRYNĚ SPRAVEDLNOSTI ČR
A PŘEDSEDKYNĚ LEGISLATIVNÍ RADY VLÁDY

V Praze dne
Čj. 192/2013-OD-SPZ/2

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 Brno

Věc: obv. R. B. – stížnost pro porušení zákona

Příloha: trestní spisy Krajského soudu v Plzni sp. zn. 2 T 15/2011 (8 svazků), 7 Nt 740/11
Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. 5 T 120/2011
Obvodního soudu pro Prahu 4 sp. zn. 52 T 44/2011, 4 T 127/07, 6 T 113/06
Obvodního soudu pro Prahu 3 sp. zn. 15 T 35/2011, 2 T 96/2004
Obvodního soudu pro Prahu 10 sp. zn. 2 T 49/2011
Okresní soud Praha-západ sp. zn. 1 T 144/2010, 17 T 37/2011
Obvodního soudu pro Prahu 2 sp. zn. 6 T 158/2011
Okresního soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 5 T 137/2010
Okresního soudu v České Lípě sp. zn. 4 T 1043/2000
Okresního soudu Plzeň-město sp. zn. 5 Nt 72/2011, 5 Nt 43/2011
Okresního soudu v Domažlicích sp. zn. 1 T 228/2009

Podle § 266 odst. 1, 2 trestního řádu podávám ve prospěch obviněného R. B., nar. v P., bytem P. 4 – N., ulice T., t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody v jiné trestní věci ve věznici v P. 4 – P.,

stížnost pro porušení zákona

proti rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 10. 12. 2012 č. j. 10 To 101/2012-2171, pokud jím byl v bodě I. po zrušení výroku o trestu a způsobu jeho výkonu z rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 14. 9. 2012 č. j. 2 T 15/2011-1960 podle ust. § 258 odst. 1 písm. d), e), odst. 2 tr. řádu z podnětu odvolání obviněného současně nově R. B. odsouzen podle § 173 odst. 2 tr. zákoníku za užití ust. § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 8 let a 6 měsíců do věznice s ostrahou a trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu v trvání 2 let, a to za současného zrušení výroků o trestu z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 6. 5. 2011 sp. zn. 15 T 3/2011, z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 6. 5. 2011 a z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 13. 2. 2012 sp. zn. 5 T 120/2011 ve

spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 27. 3. 2011 sp. zn. 9 To 126/2012, jakož i rozhodnutí navazujících.

Rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 14. 9. 2012 č. j. 2 T 15/2011-1960 byl R. B. společně s M. J. a M. B. uznán vinným zvláště závažným zločinem loupeže podle § 173 odst. 1, odst. 2 písm. a), c) tr. zákoníku, kterého se dopustil společně s dalšími spoluobviněnými tím (zkrácená verze), že dne 2. 5. 2011 přepadli před kasínem T. v Ch. J. K. a odcizili mu tašku s tržbou z kasína v celkové výši 24. 813 euro (v podrobnostech je možno odkázat na výrokovou část rozsudku – viz č.l. 1961-1962 tr. spisu), přičemž mu byl uložen podle § 173 odst. 2 za užití ust. § 43 odst. 2 tr. zákoníku souhrnný trest odnětí svobody v trvání 8 let a 6 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou. Vedle tohoto trestu mu byl uložen také podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku trest zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu v trvání 2 let. Současně byl zrušen výrok o trestu ohledně obviněného R. B. z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 6. 5. 2011 č. j. 15 T 35/2011-31 a z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 6. 5. 2011 č. j. 2 T 49/2011-40 jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Dalšími výroky soudu bylo podle ust. § 228 odst. 1 a § 229 odst. 2 tr. řádu rozhodnuto o náhradě škody.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého obhájce odvolání také obviněný R. B., který zpochybnil zákonnost všech jeho výroků, tedy výrok o vině i trestu, přičemž mimo jiné namítal, že v případě uznání viny mu měl být uložen správně trest souhrnný i ve vztahu k trestní věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. 5 T 120/2011.

Po projednání věci ve veřejném zasedání dne 10. 12. 2012 dospěl Vrchní soud v Praze k závěru, že výrok o trestu krajského soudu, jímž byl obviněnému R. B. uložen souhrnný trest ve vztahu k trestní věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 3 sp. zn. 15 T 35/2011 a ve vztahu k trestní věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 10 sp. zn. 2 T 49/2011 je nesprávný a v rozporu se zákonem, zatímco správně měl být ukládán souhrnný trest skutečně ve vztahu k trestní věci Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. 5 T 120/2011. S ohledem na učiněná zjištění pak rozsudkem ze dne 10. 12. 2012 pod č. j. 10 To 101/2012-2171 rozhodl tak, jak je uvedeno shora.

Souběh trestných činů je situace, kdy se pachatel dopustí dvou nebo více zločinů či přečinů dříve, než byl pro některý z nich odsouzen, tedy než byl za takový čin soudem vyhlášen odsuzující rozsudek. V případě trestního příkazu je přitom relevantní datum nikoli vydání, ale doručení trestního příkazu obviněnému.

Jak vyplývá z obsahu spisového materiálu, má R. B. v opisu z rejstříku trestů pro posouzení předmětné věci následující relevantní záznamy:

- 1) Rozsudkem Okresního soudu Praha-západ ze dne 21. 3. 2011 sp. zn. 1 T 144/2010, pravomocným 17. 5. 2011, byl odsouzen za trestný čin podílnictví podle § 251 odst. 1 písm. a) tr. zákona, kterého se dopustil v době od 17. 9. 2009 do 18. 9. 2009, k trestu odnětí svobody v trvání 1 roku, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 30 měsíců. Pro úplnost lze dodat, že trestní příkaz vydaný ve věci dne 24. 8.

2010 byl na základě včas podaného odporu státního zástupce ex lege zrušen, přičemž obviněnému nebyl soudem doručen.

- 2) Trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 12. 4. 2011 sp. zn. 52 T 44/2011 byl R. B. uznán vinným přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kterého se dopustil dne 19. 3. 2011, přičemž mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 12 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 let, a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v trvání 3 let. Trestní příkaz byl obviněnému společně s návrhem na potrestání doručen dne 26. 4. 2011 a právní moci nabyl dne 5. 5. 2011.
- 3) Trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 19. 4. 2011 sp. zn. 15 T 35/2011 byl R. B. odsouzen za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kterého se dopustil dne 5. 4. 2011, a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 36 měsíců. Trestní příkaz společně s návrhem na potrestání byl obviněnému doručen dne 6. 5. 2011 v 9,00 hodin a právní moci nabyl dne 17. 5. 2011.
- 4) Trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 29. 4. 2011 sp. zn. 2 T 49/2011 byl R. B. uznán vinným přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kterého se dopustil dne 4. 4. 2011, a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 let, a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu v trvání 2 let. Trestní příkaz byl obviněnému společně s návrhem na potrestání doručen dne 6. 5. 2011 v 9,00 hodin a právní moci nabyl dne 17. 5. 2011.
- 5) Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 13. 2. 2012 sp. zn. 5 T 120/2011 ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 27. 3. 2012 sp. zn. 9 To 126/2012 byl R. B. odsouzen za pokračující zločin nedovolené výroby a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku a za přečiny nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 tr. zákoníku a padělání a pozměňování veřejné listiny podle § 348 odst. 1 tr. zákoníku, kterých se dopustil v přesně nezjištěné době nejméně od poloviny roku 2009 do 21. 6. 2011 a dne 21. 6. 2011, k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 5 let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, a trestu propadnutí věci.

S ohledem na výše uvedené je třeba souhlasit s názorem Vrchního soudu v Praze, jako soudu odvolacího, prezentovaným v odůvodnění jeho rozsudku ze dne 10. 12. 2012 č. j. 10 To 101/2012-2171, že v konkrétním případě všechna jednání, jichž se obviněný R. B. dopustil do dne 26. 4. 2011 (sub 2,3,4), kdy byl obviněnému doručen trestní příkaz Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 12. 4. 2011 sp. zn. 52 T 44/2011 (v rozsudku nesprávně uvedeno vyhlášení rozsudku) tvoří souběh trestných činů, za který měl být ukládán jeden trest souhrnný, resp. měl být uložen spíše společný trest za pokračující přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Následná jednání obviněného (sub 5 a jednání v dané věci) jsou již ve vztahu k jednání sub 2,3,4 recidivou a měl být za ně ukládán správně a v souladu se zákonem samostatný trest. Vzhledem však k tomu, že tato jednání (sub 5 a jednání v dané věci) byla spáchána rovněž v souběhu, přičemž ke spáchání jednání v posuzované věci došlo před vynesením rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 dne 13. 2. 2012 sp. zn. 5 T 120/2011, měl být v předmětné věci ukládán toliko souhrnný trest ve vztahu k rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 13. 2. 2012 a k žádným dalším.

Z tohoto důvodu odvolací soud podle ustanovení § 258 odst. 1 písm. d), e), odst. 2 tr. řádu zrušil rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 14. 9. 2012 č. j. 2 T 15/2011-1960 ve výroku o trestu a způsobu jeho výkonu ohledně obviněného a v intencích ustanovení § 259 odst. 3 tr. řádu sám ve věci nově rozhodl tak, že obviněnému uložil za trestný čin, resp. zvláště závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1, odst. 2 písm. a), c) trestního zákoníku, a další trestné činy podle ust. § 173 odst. 2 a za užití § 43 odst. 2 tr. zákoníku souhrnný trest odnětí svobody ve výměře 8 let a 6 měsíců, když tato výměra nemohla být z důvodu zákazu reformace in peius přísnější, přičemž uložený trest byl koncipován jako souhrnný ve vztahu k rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 13. 2. 2012 sp. zn. 5 T 120/2011 ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 27. 3. 2012 sp. zn. 9 To 126/2012, a to za současného zrušení výroku o trestu z tohoto rozsudku.

Na podkladě užití shora zmíněné zásady zákazu reformace in peius musel být souhrnný trest vysloven Vrchním soudem v Praze i ve vztahu k trestním příkazům Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 19. 4. 2011 sp. zn. 15 T 35/2011 a Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 29. 4. 2011 sp. zn. 2 T 49/2011, obviněnému doručeným dne 6. 5. 2011, ačkoli tento v nalézacím řízení být vysloven neměl. Jeho nevyslovení by však za této situace bylo porušením zásady zákazu reformace in peius. Z těchto důvodů byl znovu uložen i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, původně obviněnému uložený trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 10 v tr. věci sp. zn. 2 T 49/2011, přičemž správně měl být vysloven znovu i trest propadnutí věci, který byl obviněnému původně uložen vedle nepodmíněného trestu odnětí svobody v trvání 5 let rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 13. 2. 2012 sp. zn. 5 T 120/2011.

Pro výkon uloženého trestu byl obviněný zařazen podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku do věznice s ostrahou.

Jak vyplývá dále z obsahu trestního spisu, nebyl uložený trest odnětí svobody obviněnému v dané věci dosud nařízen k výkonu, neboť předmětný trestní spis společně s přílohovými spisy byl vrácen nalézacím soudem Vrchnímu soudu v Praze poprvé s průvodním dopisem ze dne 8. 2. 2013 (viz čl. 2275 tr. spisu) k dalšímu opatření, když byl zjištěn zjevný nesoulad mezi vyhotovením rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 10. 12. 2012 sp. zn. 10 To 101/2012 a jeho obsahem, jak byl vyhlášen ve veřejném zasedání.

Následně vydal předseda senátu Vrchního soudu v Praze usnesení ze dne 12. 2. 2013 č. j. 10 To 101/2012-2277, kterým byl podle ust. § 131 odst. 1 tr. řádu opraven výrok rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 10. 12. 2012 sp. zn. 10 To 101/2012 tak, že v bodu I. výroku o trestu R. B. zní čtvrtý odstavec takto:

Současně se zrušují výroky o trestu z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 3 z 6. 5. 2011 sp. zn. 15 T 3/2011 (správně 15 T 35/2011), z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 10 z 6. 5. 2011 sp. zn. 25 T 49/2011 a z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 z 13. 2. 2012 sp. zn. 5 T 120/2011 ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze z 27. 3. 2011 (správně z 27. 3. 2012) sp. zn. 9 To 126/2012.

Toto rozhodnutí bylo odůvodněno tím, že na základě upozornění předsedy Krajského soudu v Plzni byly ve čtvrtém odstavci výroku o trestu R. B. zjištěny písařské chyby, které by však ve svých důsledcích mohly způsobit problémy při aplikaci rozhodnutí, která byla citovaným rozsudkem pozměněna.

Správně bylo poukázáno na písařskou chybu v citaci trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 3 z 6. 5. 2011 sp. zn. 15 T 35/2011 (překlepem uvedeno 15 T 3/2011). Protože však k překlepu došlo již při vyhotovení protokolu o veřejném zasedání a rozsudek byl vyhlášen způsobem, jak je uveden v předmětném protokolu, nebylo možno podle § 131 tr. řádu vyhotovení rozsudku měnit. Stejně bylo postupováno u překlepu v datu usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 3. 2012.

Rovněž správně bylo i upozornění na písařskou chybu týkající se absence spisové značky u trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 10 z 6. 5. 2011 sp. zn. 25 T 49/2011. Zde se jednalo o skutečnou diskrepanci oproti vyhlášenému rozhodnutí a tato byla napravena novým zněním čtvrtého odstavce výroku o trestu R. B. tak, jak je uveden ve výrokové části tohoto usnesení.

Podle tohoto rozhodnutí byl předmětný písemný výrok uveden do stavu, v jakém byl u veřejného zasedání dne 10. 12. 2012 vyhlášen, uzavřel Vrchní soud v Praze.

Následně byl opětovně trestní spis společně s přílohovými spisy vrácen Krajským soudem v Plzni Vrchnímu soudu v Praze s tím, že z písemného vyhotovení jak opravného usnesení, tak nové verze rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 10. 12. 2012 sp. zn. 10 To 101/2012 je zřejmé, že došlo opětovně oproti protokolu o veřejném zasedání, ve kterém byl předmětný rozsudek vyhlášen, k zřejmé nesprávnosti. Je totiž evidentní, že v protokolu o veřejném zasedání je uveden trestní příkaz Obvodního soudu pro Prahu 10 z 6. 5. 2011 sp. zn. 2 T 49/2011, který nebyl uveden v první verzi písemného vyhotovení rozsudku Vrchního soudu v Praze, ve zmíněném opravném usnesení a další verzi rozsudku je však uveden trestní příkaz Obvodního soudu pro Prahu 10 z 6. 5. 2011 sp. zn. 25 T 49/2011. Krajský soud v Plzni má tedy k dispozici opětovně rozsudek, jehož písemné vyhotovení není v souladu s tím, jak byl tento rozsudek vyhlášen, evidentně je chybné i opravné usnesení, uvedená sp. zn. spisu se obviněného R. B. vůbec netýká.

Podle ust. § 43 odst. 2 tr. zákoníku soud uloží souhrnný trest podle zásad uvedených v odstavci 1, když odsuzuje pachatele za trestný čin, který spáchal dříve, než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin. Spolu s uložením souhrnného trestu soud zruší výrok o trestu uloženém pachateli rozsudkem dřívějším, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. Souhrnný trest nesmí být mírnější než trest uložený rozsudkem dřívějším. V rámci souhrnného trestu musí soud vyslovit trest ztráty čestných titulů nebo vyznamenání, trest ztráty vojenské hodnosti, trest propadnutí majetku nebo trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, jestliže takový trest byl vysloven již rozsudkem dřívějším.

Podle § 124 trestního řádu v rozsudku, jímž ukládá souhrnný trest, musí soud označit ty dřívější rozsudky, z nichž nový rozsudek zrušuje výrok o trestu a nahrazuje jej výrokem o trestu souhrnném.

Po přezkoumání spisového materiálu a s ohledem na znění shora citovaných ustanovení je třeba zkonstatovat, že zákon byl porušen v neprospěch obviněného rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 10. 12. 2012 sp. zn. 10 To 101/2012 zejména v ust. § 43 odst. 2 tr. zákoníku jednak tím, že byl napadeným rozsudkem zrušen trestní příkaz Obvodního soudu pro Prahu 3 z 6. 5. 2011 sp. zn. 15 T 3/2011 a nikoli trestní příkaz Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 19. 4. 2011, obviněnému doručený dne 6. 5. 2011, sp. zn. 15 T 35/2011,

dále tím, že byl napadeným rozsudkem zrušen trestní příkaz Obvodního soudu pro Prahu 10 z 6. 5. 2011 bez uvedené sp. zn. (v protokolu o veřejném zasedání uvedena sp. zn. 2 T 49/2011), ačkoli měl být zrušen trestní příkaz Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 29. 4. 2011, obviněnému doručený dne 6. 5. 2011, sp. zn. 2 T 49/2011. Současně došlo k porušení zákona v neprospěch obviněného R. B. vadnou citací zrušeného rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 13. 2. 2012 sp. zn. 5 T 120/2011 ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze z 27. 3. 2011 sp. zn. 9 To 126/2012, ačkoli správně měl být zrušen rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 13. 2. 2012 sp. zn. 5 T 120/2011 ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 27. 3. 2012 sp. zn. 9 To 126/2012. Spolu s uložením souhrnného trestu soud v intencích ust. § 43 odst. 2 tr. zákoníku zruší výrok o trestu uloženém pachateli rozsudkem dřívějším včetně všech dalších rozhodnutí na tento výrok obsahově navazujících, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu, což pro změnu nevyplývá především z protokolu o veřejném zasedání. Vedle trestu odnětí svobody a trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel pak měl být vysloven rovněž trest propadnutí věci, neboť takový trest byl vysloven již rozsudkem dřívějším, a to rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 13. 2. 2012 sp. zn. 5 T 120/2011. Tato vada napadeného rozsudku je však naopak ve prospěch obviněného.

Ačkoli se jedná v napadeném rozsudku především o zjevné nesprávnosti, přičemž zjištěné vady nelze napravit opravným usnesením, neboť k těmto zjevným nesprávnostem a písařským chybám došlo již ve fázi tvorby protokolu o veřejném zasedání a rozsudek byl takto vadně vyhlášen, kdy uvedené chyby tvoří překážku řádného vykonávání řízení, dospěl jsem k závěru, že je třeba ve věci podat stížnost pro porušení zákona (viz rovněž stanovisko v Komentáři k Trestnímu řádu, prof. JUDr. Pavel Šámal, Ph.D., a kolektiv, Díl I., 6. vydání, rok 2008, C. H. Beck, str. 1051). V případě zrušení napadeného rozhodnutí a nového projednání věci bude rovněž nutno posoudit případnou účast obviněného na amnestii prezidenta republiky ze dne 1. 1. 2013 ve věcech podléhajících souhrnnosti.

Navrhuji proto, aby Nejvyšší soud České republiky:

- 1) podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 10. 12. 2012 sp. zn. 10 To 101/2012 byl porušen zákon v ust. § 43 odst. 2 tr. zákoníku a § 124 tr. řádu v neprospěch obviněného R. B.;
- 2) podle § 269 odst. 2 tr. řádu napadený rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 10. 12. 2012 sp. zn. 10 To 101/2012 ve výroku o trestu uloženém obviněnému R. B. zrušil včetně dalších rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud s ohledem na důvod zrušení pozbyla podkladu,
- 3) a dále postupoval podle § 270 odst. 1 tr. řádu a přikázal Vrchnímu soudu v Praze, aby věc v rozsahu zrušení znovu projednal a rozhodl.

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [3 Tz 40/2013](#)